Súd:	Okresný súd Piešťany
Spisová značka:	21C/58/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2518202123
Dátum vydania rozhodnutia:	25. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Pavel Ištók
ECLI:	ECLI:SK:OSPN:2020:2518202123.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom Mgr. Pavlom Ištókom v právnej veci žalobcu : W. G., nar. X.XX.XXXX, bytom Ž. V. XX, D., zast. : JUDr. Roman Cibulka, advokát so sídlom Hlavná 13, Trnava, proti žalovanému : Slovenská republika, zast. Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody spôsobnej pri výkone verejnej moci, takto

r o z h o d o l :

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 36,11 Eur zastavuje.
II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 3097,04 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1097,04 Eur za obdobie od 10.08.2018 do zaplatenia, do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.
III. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.
IV. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50,98 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 22.08.2018 bola tunajšiemu súdu doručená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 4102,80 € s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4102,80 od 09.08.2018 do zaplatenia prísl. z titulu náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím príslušného vyšetrovateľa, ktorým rozhodol o vznesení obvinenia, rozhodnutia orgánu verejne moci na základe ktorého bol zatknutý a pozbavený osobnej slobody a rozhodnutia Okresného súdu Piešťany o vzatí žalobcu do vyšetrovacej väzby.
2. Uviedol, že bolo voči nemu uznesením zo dňa 20.04.2016 vznesené obvinenie za zločin vydierania a jeho sťažnosť proti uvedenému uzneseniu bola dňa 21.04.2016 zamietnutá ako nedôvodná OP Piešťany. Uznesením Okresného súdu PN zo dňa 22.04.2016 bol žalobca vzatí do väzby dňom 19.04.2016 .
3. Dňa 11.1.2017 vydala OP Piešťany uznesenie, ktorým bolo voči žalobcovi trestné stíhanie zastavené, pretože bolo nepochybné, že skutok pre ktorý sa trestné stíhanie viedlo sa nestal. Žalobca bol z väzby prepustený dňa 06.07.2016
4. Žalobca žiadal priznať skutočnú škodu a ušlý zisk a nemajetkovú ujmu.
5. Stratu na zárobku za 57 pracovných dní počas trvania väzby vyčísli na 1063,30 Eur, keď uviedol, že výška jeho dohodnutej mesačnej mzdy pred vzatím do väzby bola 406 eur - v skutočnosti mu však zamestnávateľ vyplácal 750 Eur.
6. V súvislosti s trestným konaním zaplatil žalobca prostredníctvom rodičov advokátom čiastku 1700 eur - JUDr. L. - 500 Eur a JUDr. I. 1200 Eur. Uviedol, že advokáti vykonali nasledujúce úkony JUDr. L. - prevzatie prípravu obhajoby, účasť na výsluchu 20.4.2016 od 17.30 hod do 20.00 hod, 22.4.2016 účasť na výsluchu od 10.40 hod do 11.55. hod, - JUDr. I. - prevzatie a prípravu obhajoby - 3.8.2016 účasť na mojom výsluchu od 15.00 hod do 15.40 hod - 14.9.2016 účasť na výsluchu svedkyne G. I. - 21.11.2016 účasť na výsluchu poškodenej I. od 14.00 do 14.10 hod.Základná sadzba tarifnej odmeny za jednotlivé úkony právnej služby prevedené v trestnej veci žalobcu predstavovala v roku 2016 (kedy boli advokátmi jednotlivé úkony právnej služby prevedené) v zmysle platnej Vyhl.č. 655/2004 Z.z. v znení jej

zmien a doplnkov čiastku 95,37 € plus režijný paušál 8,58 €. S poukazom na vyššie uvádzané úkony prevádzané obhajcami žalobcu predstavovala základná sadzba tarifnej odmeny v zmysle advokátskej tarify za uvedené úkony čiastku 831,60 €.Okrem uvedenej odmeny mal advokát v zmysle advokátskej tarify ešte i nárok na cestovné a náhradu za stratu času vrátane nároku na odmenu za vykonanie dvoch návštev žalobcu v ÚVTOS Leopoldov, pričom po zohľadnení týchto dvoch návštev vrátane cestovného a náhrady za stratu času by výška odmeny advokáta bola navýšená ešte o 207,90 €, takže celková odmena advokátov za obhajobu žalobcu predstavovala čiastku 1039,50 €.
7. V súvislosti s uplatnením náhrady na nemajetkovú ujmu poukázal žalobca na to, že v minulosti nebol nikdy trestaný a nedostal sa do rozporu so zákonom. Zásah príslušníkov PZ realizovaný voči nemu v predmetnej veci, keď títo dňa 19.4.2016 prišli na jeho pracovisko, nasadili mu putá a v prítomnosti jeho kolegov - spolupracovníkov a hosťov T. K. v D., kde v tom čase pracoval, ho viedli v putách cez reštauráciu hotela do policajného auta pristaveného pred hotelom, bol pre žalobcu a následne pre jeho rodinu obrovským šokom. Potom nasledoval jeho takmer štvorhodinový výsluch na polícii, umiestnenie do cely predbežného zadržania a po rozhodnutí súdu umiestnenie do vyšetrovacej väzby v ÚVTOS Leopoldov. Nakoľko bol žalobca nevinný (v trestnom konaní bolo preukázané, že sa skutok, z ktorého bol obvinený vôbec nestal a trestné stíhanie bolo voči nemu zastavené), bol pre tohto po celú dobu - od realizácie predmetného zákroku polície až do doby, kým nebol prepustený z väzby na slobodu, psychicky na dne. Podobný psychický otras zažívala i celá jeho najbližšia rodina, ktorá nedokázala dlho pochopiť, čo sa vlastne stalo. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti má žalobca za to, že jeho požiadavka na náhradu nemajetkovej ujmy aspoň vo výške 2 000,- € je len slabou náplasťou za to, čo si v súvislosti so svojim zatknutím a vzatím do väzby prežil.
8. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu a s poukazom na ust. § 15 a § 16 Zák.č. 514/2003 Z.z. požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, a to svojim prípisom zo dňa 8.2.2018, ku ktorému priložil v žiadosti uvedené doklady odôvodňujúce výšku jeho nároku. Dňa 9.8.2018 bolo právnemu zástupcovi žalobcu doručené z MS SR oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, v zmysle ktorého nebolo jeho žiadosti vyhovené, keďže vraj neboli splnené zákonné predpoklady pre vznik tohto nároku. V zmysle tohto prípisu treba považovať stanovisko ministerstva za konečné. Žalobca tvrdí, že stanovisko MS SR je nesprávne a nemá zákonnú oporu. Z jeho obsahu sa ne- dá zistiť, ktorú zo zákonných požiadaviek pre uplatnenie nároku žalobcu na náhradu škody spôsobenej verejnou mocou v zmysle zák.č. 514/2003 Z.z. považuje ministerstvo za nesplnenú. Z obsahu dokladov, ktoré žalobca k svojej žiadosti priložil totiž nesporne vyplýva, že v predmetnej veci týkajúcej sa trestného konania vedeného proti žalobcovi boli vydané nezákonné rozhodnutia (uznesenie o vznesení obvinenia a uznesenie o zadržaní žalobcu a jeho následnom vzatí do vyšetrovacej väzby), keďže trestné konanie vedené v uvedenej veci voči nemu bolo neskôr právoplatne zastavené v dôsledku skutočnosti, že sa skutok, z ktorého bol obvinený, vôbec nestal. Je tiež evidentné a samotný žalobca o tom k žiadosti priložil doklady, že mu v príčinnej súvislosti s predmetnými nezákonnými rozhodnutiami a jeho zatknutím vznikla škoda v podobe ušlého zisku (náhrady za stratu na zárobku po dobu jeho vyšetrovacej väzby) a náklady, ktoré musel vynaložiť na svoju obhajobu.
9. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a uviedol, že v danom prípade môže byť titulom náhrady škody výlučne rozhodnutie o väzbe, pričom poukázal na skutočnosť, že žalobca si väzbu zavinil sám. Poukázal na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Trnave z 28.04.2016 .Pre účely preukázania výšky škody v podobe ušlého zisku je možné vychádzať len z obdobia pred výkonom väzby (ako potvrdzuje aj ustálená judikatúra v tejto oblasti), kde žiadnu fikciu ani domnienku existencie ušlého zisku zákon nezakladá, účelom inštitútu náhrady ušlého zisku je nahradiť poškodenému stratu vzniknutú tým, že v dôsledku škodnej udalosti bol pripravený o príjem, ktorý by inak dosiahol vlastnou zárobkovou činnosťou. Hoci žalobca v podanej žalobe odkazuje na pracovnú zmluvu, túto v konaní doposiaľ nepredložil, preto požadovaný ušlý zisk považuje žalovaná v tomto momente za nepreukázaný. Nad rámec vyššie uvedeného žalovaná uvádza, že fotokópia pracovnej zmluvy zo dňa 31.08.2016 medzi zamestnávateľom spoločnosťou K. E. E..A..X., IČO: XXXXXXXX, so sídlom F. XXXX/XX, XXX XX R. - D. a žalobcom bola Ministerstvu spravodlivosti SR predložená spolu so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 08.02.2018, kedy však z obsahu predmetnej pracovnej zmluvy jednoznačne vyplýva, že dňom nástupu do zamestnania žalobcu bol 01.09.2016, pričom žalobca vykonával väzbu od 19.04.2016 do 06.07.2016, preto predmetná pracovná zmluva je irelevantná vo vzťahu k požadovanej náhrade ušlého zisku z titulu rozhodnutia o väzbe. Navyše z dotknutej pracovnej zmluvy vyplýva len údaj o hrubej mzde žalobcu (406,- €), V časti uplatneného nároku na náhradu majetkovej škody titulom trov obhajoby v sume 1.039,50 € s prísl., žalovaný primárne poukázal na tú skutočnosť, že pri skúmaní existencie škody v podobe trov obhajoby je potrebné posúdiť žalobcom vynaložené finančné prostriedky

tak z hľadiska nutnosti ak aj účelnosti. Samotná skutočnosť že žalobca vynaložil finančné prostriedky na svoju obhajobu, neznamená, že ich náhradu si môžu automaticky dôvodne uplatňovať ako škodu. Žalobca v konaní doposiaľ predložil fotokópiu Zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 20.04.2016, výpočet úkonov v rámci obhajoby žalobcu, fotokópiu vkladu v hotovosti zo dňa 30.05.2016, z ktorého vyplýva vklad v prospech G.. C. I. vo výške 1.200,- € ako aj fotokópiu platobného príkazu zo dňa 22.04.2016, z ktorého vyplýva bezhotovostný prevod v sume 500,- €

10. Vo vzťahu k požadovanej náhrade škody v časti trov obhajoby vo výške 207,90 € žalovaný uviedol, že predmetná suma je nepreskúmateľná, keďže z obsahu žaloby nevyplýva ako k nej žalobca dospel. Navyše podľa ust. § 14 ods. 2 písm. a) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, „odmena vo výške dvoch tretín základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu; dĺžka trvania porady alebo rokovania s klientom, ktorý ie vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, sa preukazuje potvrdením príslušného ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odňatia slobody " t. j . realizáciu dvoch návštev žalobcu v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov je žalobca povinný preukázať potvrdením z ÚVTOS a ÚVV Leopoldov. Nad'alej tu však zostáva povinnosť žalobcu preukázať, ako namietané rozhodnutia podmienili úkony obhajoby a relevantným spôsobom určiť rozsah tých úkonov, ktoré boli vyvolané namietanými rozhodnutiami v trestnom konaní žalobcu t. j. povinnosť žalobcu preukázať, že jednotlivé úkony právnej služby zahrnuté do vyúčtovania vznikli v príčinnej súvislosti s namietanými rozhodnutiami, boli skutočne realizované, že sa ich právni zástupcovia žalobcu zúčastnili, že prebehli v tvrdenom časovom rozsahu (môže sa totiž stat', že by bola žalovaná zaviazaná na úhradu trov, ktoré boli advokátmi žalobcu vyčíslené bezdôvodne, z iného dôvodu, či v nesprávnej výške, pričom skutočnosti že žalobca tieto trovy svojim právnym zástupcom bez riadneho dôvodu zaplatil, nemôže byť dôvodom na to, aby ich náhradu súd priznal žalobcovi v konaní o náhradu škody, ale len dôvodom na ich vymáhanie žalobcom od konkrétneho právneho zástupcu z titulu bezdôvodného obohatenia) Žalobca doposiaľ neuniesol dôkazné bremeno, kedy vôbec nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy v požadovanej celkovej výške 2.000,- € s prísl. Žalobca si doposiaľ splnil výlučne elementárnu povinnosť tvrdenia o zásahu do jeho práv, avšak bez toho, že by súčasne spoľahlivo preukázal zásah v takej intenzite, ktorý by spoľahlivo preukazoval existenciu nemajetkovej ujmy a zároveň odôvodňoval nevyhnutnosť peňažnej satisfakcie nemajetkovej ujmy. V súlade s ustálenou judikatúrou zákon nezakladá prezumpciu vzniku nemajetkovej ujmy t. j. že by v prípade rozhodnutia o väzbe automaticky dochádzalo k vzniku práva osoby, ktorá bola poškodená rozhodnutím o väzbe, na náhradu nemajetkovej ujmy

11. Žalobca sa v rámci repliky k vyjadreniu žalovaného reagoval tak, že si nevie dobre predstaviť akým iným spôsobom by mu chcel štát vykompenzovať bezsenné noci strávené mimo rodiny vo vyšetrovacej väzbe, psychickú traumu, ktorú v súvislosti so zadržaním a vzatím do väzby utrpel, hanbu ktorú pociťoval keď ho v putách príslušníci polície viedli cez celú reštauráciu hotela do policajného auta a odlúčenosť od svojej rodiny a blízkych osôb v čase vyšetrovacej väzby.

12. V priebehu konania zobral žalobca žalobcu v časti 36,11 Eur (náhrada za stratu času a cestovné) späť súd preto s poukzaom na ust. § 145 ods. 2,3 C.s.p. konanie v tejto časti pri rozhodovaní vo veci samej zastavil.

13. Súd vykonal dokazovanie výsluchmi rodičov žalobcu a listinnými dôkazmi - potvrdením o prepustení z výkonu väzby, zmluvou o poskytovaní právnych služieb, vklad hotovosti, informáciou o zárobku zo dňa 14.01.2020, dohodou o pracovnej činnosti zo dňa 13.02.2016 vrátane registračného listu FO, pracovnou zmluvou z odňa 31.08.2016, uznesením OS Piešťany sp. Zn. Tp/38/2016, zo dňa 22.04.2016, uznesenie ORR PZ Trnava zo dňa 20.04.2016, uznesenie OP Piešťany zo dňa 21.04.216, oznámením JUDr. Š. L. zo dňa 26.03.2020, vyúčtovaním odmeny obhajcu - zo dňa 06.07.2020, vrátane osvedčenia o evidencii vozidla a pokladničných dokladov, a osvedčenia registrácii pre DPH, z pripojeného vyšetrovacieho spisu zápisnice o výsluchoch zo dňa 22.04.216, 20.04.2016, 03.08.2016, 26.04.2016, 21.11.2016 a 14.09.2016 a zistil tento skutkový stav veci:

14. Uznesením vyšetrovateľky Okresného riaditeľstva PZ Trnava, Odboru kriminálnej polície, 3. Oddelenia vyšetrovania, Piešťany Č.:O.-XXX/X-H.-F.-XXXX zo dňa 20.04.2016 bolo v zmysle § 206 odsek 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie žalobcovi za zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že od dňa 21.03.2016 až doposiaľ v Piešťanoch a na iných miestach sedemnásťročnú priateľku I. G. viackrát osobne a tiež prostredníctvom telefonátov, SMS správ a elektronickej komunikácie uskutočňovanej najmä cez sociálnu sieť Facebook pod hrozbou fyzického násilia a tiež cca 5 údermi otvorenou dlaňou po tvári, ďalej zverejnením fotografií a video záznamu diskriminujúceho I.G. a tiež zmenou svedeckej výpovede, ktorú uvádzal v trestnej veci vedenej na 3.

oddelení vyšetrovania v Piešťanoch pod Č.:O.-XXX/X-H.-F.-XXXX, kde je I.G. poškodenou v tom, že zmena bude v jej neprospech, túto nútil k súloži a iným sexuálnym praktikám jednak s ním a tiež s jeho kamarátmi.
15. Žalobca bol zadržaný vyšetrovateľkou dňa 19.04.2016 o 14:00 hodine v zmysle § 85 odsek 1 Trestného poriadku po predchádzajúcom súhlase dozorujúcej prokurátorky dňa 19.04.2016 o 13:20 hodine. Osobná sloboda mu teda bola obmedzená dňa 19.04.2016 o 14:00 hodine.
16. Žalobca bol do väzby vzatí uznesením Okresného súdu Piešťany zo dňa 22.04.2016 sp. Zn. Tp/38/2016 podľa § 87 ods. 2 Tr. Por z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. Por.. Väzba žalobcovi začala plynúť 19.04.2016 o 14.00 hod. Súd väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahradil. V odôvodnení uznesenia uviedol, že vzhľadom na osobu obvineného, jeho povahove črty, z ktorých je zrejmé, že obvinený je násilnej povahy, pričom obvinený sám priznal, že je pravidelným užívateľom marihuany, alkoholických nápojov, kedy pod vplyvom týchto látok býva okrem iného i paranoidný a máva i tzv. okná, existuje dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti násilného charakteru. Obvinený sa v priebehu niekoľkých dní prostredníctvom facebooku poškodenej vyhrážal a to napriek tomu, že ho poškodená žiadala, aby sa jej nevyhrážal a na ďalšie správy mu už neodpovedala. Uvedené skutočnosti dostatočne odôvodňujú obavu, že v prípade jeho ponechania na slobode ten v páchaní trestnej činnosti násilného charakteru bude pokračovať.
17. O sťažnosti obvineného proti uzneseniu o vzatí do väzby rozhodol Krajsky súd v Trnave uznesením z 28.04.2016 v ktorom skonštatoval že sudkyňa pre prípravné konanie správne založila existenciu dôvodov väzby na charaktere trestnej činnosti ako aj vyhodnotení jeho osoby. Poukázal na množstvo odoslaných textových správ z facebooku obvineného od 25.03.2016 do 11.04.2016, čo odôvodňovalo obavu že bude v takomto konaní pokračovať, čo bolo umocnené zistením že je užívateľom marihuany od jeho 18tich rokov.
18. Žalobca k svojej osobe vrámci výsluchu dňa 22.04.2016 uviedol, že od 18-tich rokov užíva marihuanu. Fajčí ju prevažne cez víkend. Po jej užití býva paranoidný, utiahnutý, ale aj tichý a zábavný. Vo svojej výpovedi následne v celom rozsahu poprel spáchanie trestnej činnosti, pre ktorú mu bolo vznesené obvinenie. Nikdy maloletú . neudrel, nikdy od nej nežiadal, aby s ním mala proti svojej vôli pohlavný styk, ani ju nežiadal, aby mala sex s jeho kamarátmi. Ona jeho kamarátov ani nepozná. Prostredníctvom správ na Facebooku sa jej nikdy nevyhrážal, to je klamstvo, nemal na to dôvod. Raz, keď s B. stretli jej vychovávateľku, mu povedala, aby bol k nej arogantný. B. ho žiadala, aby jej dal facku, aby to zahrali na vychovávateľku.
19. Z väzby bol žalobca prepustený na základe príkazu prokurátorky OP Piešťany dňa 06.07.2020. Väzba trvala 78 dní
20. Uznesení OP Piešťany zo dňa 11.01.2017 bolo trestné stíhanie voči žalobcovi zastavené, nakoľko bolo nepochybné, že skutok pre ktorý bolo vedené trestné stíhanie sa nestal.
21. Dňa 12.02.2018 si žalobca uplatnil u žalovaného náhradu škody žiadosťou o predbežné prerokovanie, na čo žalovaný dňa 09.08.2018 žalobcovi oznámil, že jeho žiadosť posúdil ako nedôvodnú a nárok neuspokojil
22. Žalobca bol v predmetnom trestnom konaní zastúpený obhajcami doc. JUDr. Š. L., advokátom na základe plnomocenstva zo dňa 20.04.2016 a JUDr. C. I. na základe splnomocnenia zo dňa 16.05.2016, ktoré obe sú založené v pripojenom vyšetrovacom spise. Z doc. L. mal žalobca uzavretú zmluvu o poskytovaní právnych služieb na základe ktorej sa zaviazal zložiť na účet advokáta preddavok 500 eur, pričom odmena advokáta bola dojednaná ako kombinácia tarifnej odmeny a paušálenj odmeny.
23. Zo zápisnic o výsluchu obvineného zo dňa 20.04.2016 a 22.04.2016 vyplýva, že na výsluchu žalobcu sa ako obhajca zúčastnil JUDr. L.. Zo zápisníc o výsluchu obvineného zo dňa 03.08.2016 a výsluch svedkov zo dňa 14.09.2016 a 21.11.2016 vyplýva, že predmetných výsluchov sa ako obhajca zúčastnil JUDr. I.. Matka žalobcu dňa 30.05.2016 vložila na účet JUDr. I. sumu 1200 eur.
24. Žalobca mal so spoločnosťou K. E. E..A..O.. uzavretú od dňa 13.02.2016 dohodu o pracovnej činnosti na vykonávanie prác v kuchyni súvisiacich s prípravou jedál, skladový hospodárstvom, objednávaním tovaru a súvisiacich činností, s rozsahom pracovného času max 10 hodín týždenne, od 16.02.2016 a miestom výkonu práce: A. I., D., s odmenou dohodnutou vo výške 2,60 Eu/hodinu. Z rovnakou spoločnosťou uzavrel žalobca s rovnakou náplňou práce dňa 31.08.2016 pracovnú zmluvu na dobu neurčitú s nástupom do zamestnania 01.09.2016.
25. Spoločnosť K. E. E..A..O. potrdial že za obdobie od 15.02.2016 do 31.08.2016 dosiahol žalobca hrubú mzdu 379,60 eur a čistú mzdu 337,08 Eur.
26. Doc. L. súdu oznámil že že v súvislosti s procesnými úkonmi na ktorých sa zúčastil mu nevznikli žiadne náklady na cestovnom a strate času.

27. JUDr. I. v podaní zo dňa 03.07.2019 vyčíslil náhradu za stratu času, náhradu cestovného a výdavkov za pohonné hmoty nasledovne:
náhrady za stratu času za cestu Trnava - Piešťany tam a späť v trvaní 1 hodina a 2 minuty
- Výsluch svedka 14.09.2016 v Piešťanoch - 12,35 Eur x 3 - 37,05 Eur
- Výsluch svedka dňa 21.11.2016 v Piešťanoch - 12,35 Eur x 3 - 37,05 Eur
A za cestu Trnava - Leopoldov tam a spúť v trvaní 40 minut
- Výsluch žalobcu 03.08.2016 - 12,35 Eur x 2 - 24,70 Eur
Spolu náhrada za stratu času - 98,80 Eur + 20% DPH - 19,76 Eur - 118,56 Eur
Náhradu cestovné za cesty osobným motorovým vozidlom H. E.
Cesta Trnava - Leopoldov a späť 36,60 Km - spolu 36,6 x 0,19 - 6,95 Eur
Cesta Trnava - Piešťany a späť 72,80 Km - dve cesty - spolu 145,60 x 0,9 - 27,66 Eur
Spolu - 34,61 Eur

Náhradu výdavkov za pohonné hmoty pri spotrebe uvedenej v technickom preukaze vozidla - 4,3 l na 100 km

3.08.2016 cesta z Trnavy do ÚVV Leopoldov (nafta tankovaná dňa 29.07.2016) - cena nafty 1,219 eura za liter, - spotreba 1,57 litra - 1,57 x 1,219 - 1,91 Eur

14.09.2016 cesta z Trnavy do Piešťan (nafta tankovaná dňa 08.09.2016) - cena nafty 1,249 eura za liter, - spotreba 3,13 litra - 3,13 x 1,249 - 3,90 Eur

21.11.2016 cesta z Trnavy do Piešťan (nafta tankovaná dňa 12.11.2016) - cena nafty 1,259 eura za liter, - spotreba 3,13 litra - 3,13 x 1,259 - 3,94 Eur

Spolu - 9,75 eur

44,36 Eur + 20% DPH - 53,23 Eur
28. K vyčísleniu priložil, technický preukaz vozidla H. E. Použitého pri cestách z ktorého vyplýva spotreba na 100km/ 1,57 litra a pokladničné doklady o nákupe pohonných hmôt z 29.07. 2016 za cenu 1,219 eur/ liter, z 08.09.2016 za cenu 1,249 eur/ liter a z 12.11.2016 za cenu 1,259 eur/liter ako aj osvedčenie o registrácii pre DPH z ktorého vyplýva, že je platiteľom dane od 01.12.2010.
29. Z webovej stránky google.com/maps súd zistil, že najkratšia trasa z adresy sídla kancelárie JUDR. I. - F. F., F. do ÚVV a UVTOS Leopoldov je 19,4 km, a trasa z adresy sídla kancelárie JUDR. I. do sídla OR PZ Piešťany je 34,5 km.
30. Z výsluchu svedkyne B. G., matky žalobcu vyplynulo, že žalobcu zadržali policajti v práci, cez jedáleň, pred hosťami zariadenia. Po jeho vzatí do väzby prvé dni netušila čo sa deje, nakoľko nemali ako rodičia dospelého nárok na informácie. Na polícii jej nechceli nič oznámiť. Prežívala súženie, bolesť na srdci, hrudi a ťažkosť. S pôvodným obhajcom neboli spokojný tak požiadali o zastupovanie JUDr. I.. Potvrdila že manžel - otec žalobcu zaplatil doc. L. 500 eur. Odmenu vo výške 1200 eur pre JUDr. I. vyplatila., potom ako bol žalobca prepustený z väzby jej uvedenú sumu postupne v splátkach po 50,100 150 eur alebo podľa toho ako mohol splatil. Splatil jej celú sumu 1200 eur. Platby boli v hotovosti. Po vzatí žalobcu do väzby sa o jeho stav zaujímal sused, informácie o jeho stíhaní a väzbe sa po dedine rýchlo rozniesli. Stará mama žalobcu je chorá na srdce, po tom ako jej oznámili že je žalobca vo väzbe museli volať aj pohotovosť. Žalobca bol po návrate z väzby pochudnutý, nervózny, nemohol súvisle rozprávať. Kamaráti sa ho pýtali čo robil v base a ako sa tam dostal. Kamaráti si o ňom mysleli že spáchal závažný trestný čin. Pred väzbou bol žalobca vysmiaty a chodil s kamarátmi hore dole. Po návrate bol zlomený psychicky a na dne s nervami. Mal nočné mory, vykrikoval a potil sa. Vykrikoval čosi o udalosti čo sa stala v base, stále si myslel že je vo väzbe, jeho psychika bola narušená. Žalobca v noci kričal zo sna a po prebudený uviedol, že sa mu snívalo že ho v base bodajú, trhajú ho tam za ruky a pichajú mu špendlíky do nohy. Uvedené správanie u neho pozorovala minimálne rok. K psychiatrovi sa však hanbil chodiť.
31. Z výsluchu svedka F. G. otca žalobcu vyplynulo, že doc. L. zaplatil z účtu 500 eur, ktorú sumu žalobca potom ako začal pracovať splácal po 50 eur v hotovosti a splatil ju celú. Zo vzatia žalobcu do väzby bol zúfalý, nervózny a neveril tomu. Žalobca bol z jeho pohľadu po prepustení zronený.
32. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z. %25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej

len ako „Zákon“), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci
a) nezákonným rozhodnutím,
b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
d) nesprávnym úradným postupom.

33. Podľa § 3 ods. 2 Zákona <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť
34. Podľa § 5 ods. 1 Zákona <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.%25235'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.
35. Podľa § 5 ods. 2 Zákona <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.%25235'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť.
36. Podľa § 6 ods. 1 Zákona <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.%25236'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.
37. Podľa § 6 ods. 2 Zákona <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.%25236'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.
38. Podľa § 8 ods. 5 Zákona <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.%25238'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak
a) bolo proti nemu zastavené trestné stíhanie,
b) bol oslobodený spod obžaloby alebo
c) vec bola postúpená inému orgánu.
39. Podľa § 8 ods. 6 písm.a/ Zákona, právo na náhradu škody nevznikne, ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama
40. Podľa § 15 ods. 1 Zákona <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.%252315'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.
41. Podľa § 16 ods. 4 Zákona <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.%252316'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.
42. Podľa § 17 ods. 1 Zákona <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.%252317'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.
43. Podľa § 17 ods. 2 Zákona <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.%252317'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.
44. Podľa § 17 ods. 3 Zákona <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.%252317'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

45. Podľa § 17 ods. 4 Zákona <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.%252317'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.
46. Podľa § 6 zákona č. 215/2006 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='215/2006%20Z.z.%25236'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi, celková suma odškodnenia poskytnutá podľa tohto zákona nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok minimálnej mzdy.
47. Podľa § 12 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (dalej len vyhláška)Pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica a) neprevyšuje päť rokov, jedna dvanástina výpočtového základu, b) prevyšuje päť rokov a neprevyšuje desať rokov, jedna osmina výpočtového základu, c) prevyšuje desať rokov alebo za ktorý možno uložiť výnimočný trest, jedna šestina výpočtového základu.
48. Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky Odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom, b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej, c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo na konaní pred súdom alebo iným orgánom,4) <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/655/20130701.html> na konaní o dohode o vine a treste, na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny, d) návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, e) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.
49. Podľa § 15 vyhlášky Advokát má popri nároku na odmenu aj nárok a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy, b) na náhradu za stratu času (§ 17 <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/655/20130701.html>).
50. Podľa § 17 Pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.Ak sa cesta podľa odseku 1 týka vykonania úkonov pre viacerých klientov, výška náhrady určená podľa odseku 1 sa pomerne rozdelí medzi jednotlivých klientov.
51. Podľa § 1 ods. 3,4 vyhlášky Výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka, ak odsek 4 neustanovuje inak (ďalej len „výpočtový základ“). Výpočtovým základom na účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a konaní o priestupkoch je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o štyri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3
52. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.'&ucin-k-dni='24.%209.2020'> účinného od 1. júla 2004 a rovnako aj podľa predtým platného zákona č. 58/1969 Zb. <aspi://module='ASPI'&link='58/1969%20Zb.'&ucin-k-dni='24.%209.2020'> o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom (ďalej len "zákon č. 58/1969 Zb. <aspi://module='ASPI'&link='58/1969%20Zb.'&ucin-k-dni='24.%209.2020'>") účinného do 30. júna 2004. Súdna judikatúra dospela k záveru, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe) bola odčinená. Ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky z 28. júna 1993 sp.zn. 1 Cdo 53/93 <aspi://module='JUD'&link='JUD30136SK'&ucin-k-dni='24.%209.2020'> publikovaný pod č. 70 v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky ročník 1994). Rozhodujúcim meradlom zákonnosti začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Tieto závery prijaté v čase platnosti zákona č. 58/1969 Zb. <aspi://module='ASPI'&link='58/1969%20Zb.'&ucin-k-dni='24.%209.2020'> sú aj po zmene právnej úpravy stále použiteľné.

53. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je predovšetkým existencia nezákonného rozhodnutia, t.j. takého rozhodnutia, ktoré je v rozpore subjektívnym právom, ďalej existencia škody a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím. Nakoľko trestné stíhanie voči žalobcovi bolo zastavené, lebo bolo nepochybné že skutok sa nestal, možno konštatovať, že trestné stíhanie voči žalobcovi teda nemalo byť začaté a uznesenie o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia tak je vzhľadom na neskoršie zastavenie trestného stíhania z dôvodu že bolo nepochybné že sa skutok nestal rozhodnutím nezákonným, proti žalobcovi vzhľadom na výsledok konania bolo vedené trestné stíhanie ná základe nezákonného rozhodnutia.

54. Zároveň nakoľko bol žalobca vzatí do väzby a konanie bolo zastavené vznikol žalobcu aj nárok na náhrady škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe, ktorá je zodpovednosťou objektívnou a vzniká aj v prípade zákonnného rozhodovania o väzbe ak tu v čase rozhodovania dôvody na vzatie do väzby obvineného boli.

55. Z takto vykonaného dokazovania súd zistil, že žaloba bola podaná čiastočne dôvodne. Čo sa týka časti žaloby v ktorej sa žalobca domáhal náhrady ušlej mzdy je potrebné uviesť, že právna argumentácia žalovaného je čiastočne správna. Ušlý zisk je stratou konkrétnej, reálnej a preukázateľnej príležitosti zhodnotenia majetku, avšak len za predpokladu, že pravdepodobnosť dosiahnutia zisku u poškodeného je s ohľadom na existujúce okolnosti toho ktorého konkrétneho prípadu vysoko pravdepodobná až blížiaca sa k istote. S poukazom na to súd priznal žalobcovi len takú časť ušlého príjmu, ktorý by reálne a legálne mohol podľa uzavretej dohody o vykonaní pracovnej činnosti počas obdobia keď sa nachádzal vo väzbe dosiahnuť. Na tvrdenia o vyplácaní mzdy na ruku resp. nad rámec výplatných pások (čo nebolo preukázané) by súd nemohol prihliadať ani v prípade že by sa preukázali, nakoľko ide o konanie zamestnávateľa a zamestnanca v rozpore s daňovo-odvodovými predpismi a ako priečiace sa zákonu a dobrým mravom nemôže požívať právnu ochranu a takéto nelegálne príjmy ani nemôžu zahŕňať pojem ušlý zisk hoc aj poškodeného. Nedosiahnutie nelegálneho príjmu nemožno priznať ako ušlý zisk.

56. Je zrejmé že medzi zobratím žalobcu do väzby a stým spojením obmedzením jeho slobody je príčinná súvislosť zo skutočnosťou že za obdobie od 19.04.2016 do 06.07.2016 nemohol dosiahnuť príjem vo výške 2,60 eur v hrubom za hodinu pri 10 pracovných hodinách do týždňa, pričom tento príjem by bez pochybnosti za uvedené obdobie dosiahol, samotné zadržanie obvineného a jeho následné vzatie do väzby prebehlo priamo z jeho pracoviska, je teda zrejmé že pracoval a príjem dosahoval bezprostredne pred jeho obmedzením osobnej slobody dňa 19.04.2016. Jeho osobná sloboda bola obmedzená a tak aj napriek platne uzavretej dohode o výkone pracovne činnosti nemohol dosiahnuť ani len minimálny príjem 2,60 eur za hodinu, maximálne 10 hodín do týždňa. Pri pravidelnom behu vecí, by teda žalobca za uvedené obdobie od 19.04.2016 do 06.07.2016 v súlade s dohodou o výkone pracovnej činnosti žalobca mal nárok odpracovať 10 hodín do týždňa (spolu 114 hodín, čo by znamenalo príjem vo výške 296,40 eur v hrubom, po zohľadnení daňovo odvodových povinností zamestnanca(4% zdravotné poistenie, 1, 4 % nemocenské poistenie, 4 % dôchodkové starobné poistenie, 3% invalidné poistenie, 1% poistenie v nezamestnanosti, spolu 13,4 % . t.j. 39,71 eru, čiastkový základ dane vo výške 256,69 z ktorého 19 % daň z príjmu predstavuj 48,77 Eur) by žalobcovi bolo ako čistá mzda vyplatených 207,92 Eur. Ktorú sumu považuje súd za dôvodne uplatnenú vrátane úroku z omeškania od 10.08.2018 z titulu ušlého zisku žalobcu, a preto mu ju priznal v uvedenej výške a vo zvyšnej časti žaloby týkajúcej sa uplatneného ušlého zisku žalobu vrátane prislúchajúceho úroku z omeškania zamietol.

57. V zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Škoda spôsobená rozhodnutím o väzbe obyčajne spočíva v ušlom zárobku za dobu neoprávnenej väzby, prípadne v nemajetkovej ujme a zvyčajne v náhrade trov obhajoby.

58. Trestné stíhanie voči žalobcovi nemalo byť začaté a uznesenie o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia tak je vzhľadom na neskoršie zastavenie trestného stíhania z dôvodu že bolo nepochybné že sa skutok nestal považuje súd za rozhodnutia nezákonné, proti žalobcovi vzhľadom na výsledok konania bolo vedené trestné stíhanie na základe nezákonného rozhodnutia, zároveň bol vzatí

do väzby kde u neho jednak vznikol dôvod povinnej obhajoby, čiže aj v prípade keď by si obhajcu nezvolil na obdobie jeho pobytu vo väzbe by mu musel byť ustanovený. Odhliadnuc od uvedeného však súd zvolenie si obhajcu je možné za každých okolností považovať za účelné a odôvodnené, tak ako aj jeho následná účasť na výsluchoch a procesných úkonoch nariadených orgánmi činnými v trestnom konaní. V zásade nie je možné aby účasť obhajcu na výsluchu obvineného alebo svedka bola na zvážení obhajcu resp. aby jeho účasť mohla byť označená za neúčelnú. V záujme čo najúčinnejšej a efektívnej obhajoby obvineného sa v zásade obhajca musí zúčastňovať všetkých úkonov v prípravnom konaní. Žalobca ako obvinený bol trestne stíhaný za zločin za ktorý mu podľa trestného zákona hrozil trest odňatia slobody od 4 do 10 rokov. Trovy obhajoby vzniknuté obvinenému počas takéhoto trestného stíhania (následne zastaveného z dôvodu, že je nepochybné že sa skutok nestal) sú tak v príčinnej súvislosti s takýmto nezákonným rozhodnutím resp. rozhodnutím o väzbe a ich vynaloženie predstavuje zásah do majetkovej sféry žalobcu, ktorý má voči štátu nárok na ích náhradu za účelne vykonané úkony právnej služby do výšky vyplývajúcej z vyhlášky.
59. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v súvislosti s trestným konaním zaplatil žalobca prostredníctvom rodičov advokátom celkovo čiastku 1700 eur, tak že - JUDr. L. uhradil sumu 500 Eur otec žalobcu, ktorému následne uvedenú sumu žalobca postupne vrátil v splátkach a JUDr. I. vyplatila zmluvnú odmenu 1200 Eur matka žalobcu, ktorej rovnako žalobca po prepustení z väzby v splátkach vrátil. Súd mal teda za preukázané, že celkový zásah do majetkovej sféry v súvislosti s potrebou zastupovania v predmetnom trestnom stíhaní na strane žalobcu dosiahol 1700 Eur. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zvolený advokáti vykonali pre žalobcu nasledujúce úkony právnej služby:
JUDr. L. -
-Prevzatie a prípravu obhajoby vrátane prvej porady s klientom - 20.04.2016
- účasť na výsluchu žalobcu 20.4.2016 od 17.30 hod do 20.00 hod,
22.4.2016 účasť na výsluchu žalobcu od 10.40 hod do 11.55. hod,
JUDr. I. -
- prevzatie a prípravu obhajoby vrátane prvej porady s klientom - 16.05.2016
- 3.8.2016 účasť na výsluchu žalobcu od 15.00 hod do 15.40 hod
- 14.9.2016 účasť na výsluchu svedkyne G. I. -
- 21.11.2016 účasť na výsluchu poškodenej I. od 14.00 do 14.10 hod .

Spolu teda 7 úkonov právnej služby , kde základná sadzba tarifnej odmeny za jednotlivé úkony právnej služby v roku 2016 podľa § 12 ods. 3 písm. b) v spojení s § 14 ods. 1 vyhlášky predstavuje sumu 95,37 eur a výška režijného paušálu za jeden úkon - 7,63 Eur (103 eur za jeden úkon právnej služby - spolu za 7 úkonov právnej služby 721 eur.

V prevyšujúcej časti uplatnených úkonov právnej služby a režijnych paušálov súd žalobu zamietol, nakoľko nebolo preukázané a ani tvrdené , že by obhajcovia vykonali pre žalobcu viac ako 7 úkonov právnej služby, a ako už súd uviedol, výška režijného paušálu v roku 2016 bola 7,63 eur a nie 8,58 eur za jeden úkon právnej služby ako si ho žalobca uplatnil. Preto v tejto časti bola žaloba nedôvodná.

Súd považoval za účelné oba úkony - prevzatie a príprava obhajoby - teda u pôvodného a nového zvoleného obhajcu, nakoľko z výsluchu matky žalobcu vyplynulo že z pôvodným obhajcom nebol žalobca spokojný, predpokladal dlhé súdne konanie a vysoké náklady zastupovania, pričom zmena obhajcu viedla nakoniec k zastaveniu konania. Z povahy úkonu vyplýva, že každý obhajca potom ako prevezme zastupovanie úkon pranej služby prevzatie a príprava obhajoby vykoná. Bez uvedeného úkonu právnej služby fakticky nie je možné začať žiadne zastupovanie a vykonať riadne obhajobu.

Cestovné a náhradu za stratu času zvolených advokátov žalobca pôvodne vyčíslil na 207,90 eur, avšak v časti 36,11 Eur zobral žalobu späť a žiadal aby mu súd priznal cestovné a náhradu za stratu času tak ako bola vyčíslená advokátom I. v podaní zo dňa 06.07.2020 t.j. vo výške 118,56 + 53,23 (171,79 eur), ktorú súd čiastočne upravil v časti sadzby základnej náhrady za 1 km jazdy zo sumy 0,19 na 0,183 a taktiež vo vzdialenosti cesty zo sídla kancelárie advokáta do ÚVTOS a UVV Leopoldov na 34,5 Km resp. 69 km tam a späť (nakoľko vzdialenosť bola medzi stranami sporná) a priznal žalobcovi náhradu trov cestovného a náhrady za stratu času zvoleného advokáta I. v sume 168,12 Eur
Pozostávajúce z náhrady za stratu času za cestu Trnava - Piešťany tam a späť v trvaní 1 hodina a 2 minuty
- Výsluch svedka 14.09.2016 v Piešťanoch - 12,35 Eur x 3 - 37,05 Eur

- Výsluch svedka dňa 21.11.2016 v Piešťanoch - 12,35 Eur x 3 - 37,05 Eur
A za cestu Trnava - Leopoldov tam a späť v trvaní 40 minut
- Výsluch žalobcu 03.08.2016 - 12,35 Eur x 2 - 24,70 Eur
Spolu náhrada za stratu času - 98,80 Eur + 20% DPH - 19,76 Eur - 118,56 Eur
Náhradu cestovné za cesty osobným motorovým vozidlom H. E.
Cesta Trnava - Leopoldov a späť 36,60 Km - spolu 36,6 x 0,183 - 6,70 Eur
Cesta Trnava - Piešťany a späť 69 Km - dve cesty - spolu 138 x 0,183 - 25,25 Eur
Spolu - 31,95 Eur

Náhradu výdavkov za pohonné hmoty pri spotrebe uvedenej v technickom preukaze vozidla - 4,3 l na 100 km

3.08.2016 cesta z Trnavy do ÚVV Leopoldov (nafta tankovaná dňa 29.07.2016) - cena nafty 1,219 eura za liter, - spotreba 1,57 litra - 1,57 x 1,219 - 1,91 Eur

14.09.2016 cesta z Trnavy do Piešťan (nafta tankovaná dňa 08.09.2016) - cena nafty 1,249 eura za liter, - spotreba 2,97 litra (4,3/100 x 69) - 2,97 x 1,249 - 3,70 Eur

21.11.2016 cesta z Trnavy do Piešťan (nafta tankovaná dňa 12.11.2016) - cena nafty 1,259 eura za liter, - spotreba 2,97 litra(4,3/100 x 69) 2,97 x 1,259 - 3,74 Eur

Spolu - 9,35 eur

41,30 Eur + 20% DPH (8,26 Eur) - 49,56 Eur

Náhrada za cestovné a stratu času ako trovy právneho zastúpenia teda bola dôvodne uplatnená spolu v sume 168,12 Eur.

60. Čo sa týka nároku spočívajúceho v nemajetkovej ujme ktorá mala byť spôsobená rozhodnutím o väzbe, z dokazovania súd vyvodil, že žaloba bola v tejto časti podaná opodstatnene. Iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je v danom prípade dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú rozhodnutím o väzbe. Je zrejmé, že pri vzniku nároku na nemajetkovú ujmu je potrebné naplnenie predpokladov uvedených v hore uvedených ustanoveniach § 8 ods. 5 <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.%25238'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ods. 6 Zákona <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.%25238'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Je zrejmé, že predpoklad podľa § 8 ods. 5 písm.a/ bol naplnený, keďže trestné stíhanie voči žalobcovi bolo zastavené.
61. Negatívny predpoklad podľa § 8 ods. 6 písm.a/ naplnený nebol. Žalobca bol vzatý do väzby z obavy že bude pokračovať v trestnej činnosti, kde s prihliadnutím na jeho osobnostné črty súd vychádzal predovšetkým z charakteru trestnej činnosti, pre ktorú voči nemu bolo začaté trestné stíhanie a vznesené mu obvinenie a skutočností týkajúcich sa samotného skutku kladeného mu za vinu. Vzhľadom na to že trestné stíhanie bolo zastavené z dôvodu, že bolo nepochybné že skutok pre ktoré bolo trestné stíhanie vedené sa nestal, nie je možné ani len v teoretickej rovine uvažovať, že žalobca si väzbu zavinil. Žalobca po vznesení obvinenia resp. začatí trestného stíhania svojím správaním nedal žiadny dôvod na vzatie do väzby, skutočnosť že pri výsluchu priznal že požíva marihuanu a alkohol častejšie po ktorých požití býva paranoidný a násilný súd vyhodnotil, ako výpoveď človeka, ktorý hoci bol stíhaný pre skutok ktorý sa nestal (a popieral ho) , nezamlčiaval orgánom činným v trestnom konaní a súdu, žiadne hoc aj negatívne skutočnosti z jeho súkromia a vypovedal pravdu, ktorá mu v konečnom dôsledku ako posúdenie jeho osoby v kombinácii s obsahom v tom čase stíhaného skutku priniesla konštatovanie súdu a naplnení materiálnych dôvodov preventívnej väzby t.j. obavy že bude v páchaní skutku (ktorý sa nestal) pokračovať. Podľa názoru súdu je vylúčené aby obvinený ktorý sa skutku pre ktorý je voči nemu vedené trestné stíhanie nedopustil, (ktorého spáchanie popieral) nakoľko tento sa nestal, nebol nikdy trestne stíhaný ani odsúdený zavinil vzatie do väzby výlučne skutočnosťami týkajúcimi sa jeho osoby a charakteru bez akejkoľvek väzby na trestné stíhanie , ktoré je proti nemu vedené resp. bez akéhokoľvek aktívne konania po tom ako sa o trestnom stíhaní voči jeho osobe dozvedel. Súd ma za to že žalovaný skutočnosť že žalobca si mal väzbu zaviniť sám a teda že mal vedieť že svojím konaním naplní dôvod preventívnej väzby nepreukázal.

62. Čo sa týka relevantných kritérií pre priznanie majetkovej ujmy vychádzal súd z rozhodovania Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, a prihliadal k povahe trestnej veci (žalobca bol trestne stíhaní za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona pričom súčasťou skutku kladeného mu za vinu bolo obvinenie že poškodenú mal nútiť k súloži a iným sexuálnym praktikám s ním a s jeho kamarátmi - žalobcovi teda bola za vinu kladená násilná trestná činnosť so sexuálnym motívom) k celkovej dĺžke obmedzenia osobnej slobody (78 dní) a k následkom v osobnej sfére poškodenej osoby. Ohľadom kritéria celkovej dĺžky obmedzenia osobnej slobody (trvania väzby) vychádza súd z toho, že časové okolnosti väzby sú objektívne vyjadriteľným kritériom pre posúdenie celkovej výšky odškodnenia
63. Súd je však podľa § 17 ods. Zákona <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.%252317'&ucin-k-dni='30.12.9999'> pri určení výšky nemajetkovej ujmy povinný prihliadať aj na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote ako aj závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Žalobca nebol pred vzatím do väzby trestne stíhaný a ani odsúdený, zadržaný bol príslušníkmi polície na pracovisku kde bol odvedený priamo pred zákazníkmi jedálne v ktorej pracoval, po prepustení z väzby bol fyzicky vychudnutý, nemohol súvisle rozprávať, musel čeliť otázkam kamarátov ako sa dostal do basy, z väzby sa vrátil podľa vyjadrenia matky zlomený, psychicky na dne, mal nočné mory a budil sa mokrý a spotený, čo trvalo minimálne rok. Zo spánku ho budili predstavy o útrapách vo výkone väzby. Starej mame žalobcu museli potom ako sa dozvedela o väzbe žalobcu privolať pohotovosť. Otec žalobcu bol nervozny a zúfalý.
64. Súd vychádza zo záveru že jednak z poukazom na úrovne odškodnenia jednotlivých európskych štátov, ako aj zo životnej úrovne v SR možno za adekvátne odškodnenie považovať čiastku v rozmedzí od 20 až 60 Eur za jeden deň trvania väzby. (Občianskoprávne a obchodné kolégium Najvyššieho súdu ČR schválilo na uverejnenie v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk rozsudok sp. zn. 30Cdo 2357/2010, v ktorom naznačil výkladové pravidlá odškodňovania nemajetkovej ujmy za výkon väzby, ktorá so zreteľom na výsledok trestného konania zakladá nárok na odškodnenie. V takýchto prípadoch je potrebné prihliadnuť k povahe trestnej veci, k celkovej dĺžke obmedzenia osobnej slobody a k následkom v osobnej sfére poškodenej osoby. Pri hodnotení následkov neoprávneného držania vo väzbe v osobnej sfére poškodenej osoby je treba vychádzať z toho, že samotné držanie vo väzbe má z povahy veci negatívne dopady na slobodu pohybu či na právo na súkromie, nemožnosť kontaktu s rodinnými príslušníkmi, porušenie práva na rodinný život a v tomto ohľade výkon väzby sám o sebe pôsobí ujmu na základných právach, slobodách a dôstojnosti dotknutej osoby. Spôsobuje stres, neistotu, úzkosť a podobne. Pre účely odôvodňovania výšky poskytnutého odškodnenia je vhodné vychádzať zo sadzby stanovenej sa jeden deň výkonu väzby. Adekvátnym odškodnením je čiastka v rozmedzí od 500 Kč do 1.500 Kč
65. Súd pri určení nemajetkovej ujmy zohľadnil osobu poškodeného (žalobcu), jeho spôsob života pred vzatím do väzby, konštatoval, že žalobca bol osobou bezúhonnou, pracoval a žil u matky, po jeho vzatí do väzby sa informácia o jeho väzobnom stíhaní v malej obci N. (454 obyvateľov) rýchlo rozšírila, pričom minimálne rok po prepustený z väzby (doba počas ktorej žil s matkou) mal nočné mory týkajúce sa jeho väzby. Pobyt vo väzbe mal podľa oboch rodičov viditeľný dopad na jeho psychický stav a osobnosť. Súd dospel k záveru, že za daných okolností by primeraná bola nemajetková ujma vo výške 30 eur za deň(predovšetkým aj z dôvodu že väzba trvala 78 dní, pričom táto by v matematickom vyjadrení na deň mohla poklesnúť v priemere na cca 25 eur na deň v prípade jej dlhšieho trvania), nakoľko si žalobca uplatnil nemajetkovú ujmu vo výške 2000 eur t.j. 25-26 eur denne, súd túto považuje za primeranú a priznal mu ju v plnej výške tak ako si ju aj žalobca uplatnil t.j. 2000 eur za celé trvanie väzby, ide o sumu nad dolnou hranicou ustálenej súdnej praxe za jeden deň väzby , avšak v kombinácii s okolnosťami na strane žalobcu na ktoré už súd poukázal ako aj skutočnosti, t.j. obmedzenie slobody pohybu, súkromia, nemožnosť kontaktu s rodinnými príslušníkmi, porušenie práva na rodinný život, ktoré sú všeobecne známe skutočnosti, ktoré nie je nevyhnutné osobitne dokazovať, spájajú s každým vzatím do väzby (v súlade s § 186 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523186'&ucin-k-dni='30.12.9999'>).
66. Samotné držanie vo väzbe má teda z povahy veci negatívne dopady do slobody pohybu či do práva na súkromie a že v tomto ohľade výkon väzby sám o sebe pôsobí ujmu na základných právach, slobodách a dôstojnosti dotknutej osoby. Ďalej spôsobuje stres, neistotu, úzkosť a podobne. Je zrejmé že všetky okolnosti vzniku ujmy na strane žalobcu sú v príčinnej súvislosti z rozhodnutím o väzbe a stým súvisiacim obmedzením jeho osobnej slobody.

67. Pri posudzovaní tejto konkrétnej veci je nutné uviesť, že nie je možné opomenúť ani faktor času, teda dĺžku trvania väzby ktorá trvala 78 dní, žalobca bol do väzby vzatí (zadržaný) priamo na pracovisku pred očami spolupracovníkov a hostí
68. Pri takomto posúdení náhrady škody a nemajetkovej ujmy má žalobca právo na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške ním uplatnenej t.j. 2000 eur, náhrady škody spočívajúce v trovách právneho zastúpenia 721 eur, náhradách za stratu času a cestovných náhradách zvoleného obhajcu vo výške 168,12 Eur a ušlého zisku t.j čistého príjmu vo výške 207,92 Eur spolu vo výške 3097,04 Eur. Súčasne súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania v uplatnenej výške 5,00% s účinnosťou od 10.08.2018, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni ktorým uplynula šesť mesačná lehota na predbežné prerokovanie nároku. Úrok z omeškania súd priznal zo sumy 1097,04 Eur nakoľko v prípade nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2000 eur dospel k záveru, že vo vzťahu k nemu má rozhodnutie súdu konštitutívny charakter, povinnosť zaplatiť nemajetkovú ujmu vzniká až na základe súdneho rozhodnutia, v ktorom je určená doba plnenia a až jej uplynutím sa dlžník - žalovaný dostáva do omeškania. Z nemajetkovej ujmy preto žalobcovi nárok na úrok z omeškania nevznikol a súd mu ho preto nepriznal. V prevyšujúcej časti uplatnenej náhrady škody a úrokov z omeškania súd preto žalobu vzhľadom na jej nedôvodnosť zamietol.
69. Podľa § 255 ods. 1 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523255'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
70. Podľa § 256 ods. 1 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523256'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.
71. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 s poukazom na § 256 ods. 1 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523256'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. Žalobca sa podaným návrhom domáhal zaplatenia sumy v celkovej výške 4102,80 € (100%). V priebehu konania zobral žalobca svoj návrh v časti späť, čím procesne zavinil zastavenie konania v tejto časti čo súd vyhodnotil ako jeho neúspech v tejto časti a predmetom konania zostala suma 3976,69 €. Súd priznal žalobcovi nárok na náhradu škody, ušlého zisku a trov obhajoby a náhradu nemajetkovej ujmy spolu vo výške vo výške 3097,04 € (75,49% z 4102,80). Nakoľko bol žalovaný v konaní neúspešný (úspech žalovaného a teda neúspech žalobcu bol 24,51 %), súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 50,98%, tzv. čistý pomer úspechu (75,49% mínus 24,51 %).
72. Súd v závere uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán sporu, urobil tak preto, že daný argument nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúci (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Piešťany.
V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Odvolanie musí byť podpísané. Odvolanie podľa § 365 ods. 1 C.s.p. možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d)konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.